

LA FE DEL MÍSTER

Un dels esdeveniments esportius d'aquest estiu ha estat la victòria de la selecció espanyola de Futbol, que ha guanyat l'eurocopa. l'equip ha aconseguit una gran gesta i ha tornat a il·lusionar l'afició essent un grup que ha treballat cohesionat i amb ganes de fer feina tots junts. molts van criticar el seleccionador nacional, Luis de la Fuente, de no escollir jugadors amb més fama, però ell va fer una opció clara per un grup humà que ha seguit des de fa anys i que coneix perfectament. aquells per qui ningú donava ni un duro han acabat essent els vencedors de la competició.

Però una de les grans victòries d'aquest esdeveniment esportiu ha estat el testimoni de fe pública que ha donat el seleccionador nacional. en dues ocasions Luis de la Fuente no ha amagat la seva condició de creient i de catòlic practicant. Hi ha hagut dues intervencions que han brillat amb força profètica. la primera va ser no confondre superstició amb devoció. Hi ha molts jugadors que abans d'entrar al terreny de joc fan la senyal de la creu. Per de la Fuente senyar-se no és un signe de superstició, sinó de fe: és saber posar la vida en mans de déu a qui sempre ha experimentat proper en la seva vida.

la segona intervenció va ser una resposta a un periodista que es manifestava ateu. aquest periodista deia que no entenia la relació que els creients tenen amb déu i li demanava on queden déu i la fe davant una final d'eurocopa. la resposta de l'entrenador va ser dir que ell tampoc entenia per què els ateus no creuen en déu, provocant el somriure de tots els presents. l'entrenador acabà manifestant que la fe és una experiència personal i transferible, és a dir, que es pot compartir amb tothom. la raó i les experiències personals l'han convidat a creure en déu, fet que li dona seguretat i fortalesa. ell afirma que no només prega en moments puntuals (per guanyar un partit) sinó que la pregària forma part de la seva vida diària.

Luis de la Fuente s'ha convertit en un testimoni de les meravelles que déu obra en nosaltres i no se n'ha amagat en un context marcadament advers. ell ha fet ús de la seva llibertat i ha clamat pel respecte mutu per anunciar que creu en déu i que té un lloc rellevant en la seva vida. tota una victòria.

Llorenç Sales Barber